

[Statsministeren]

ning, at til trods for at folketinget er sammensat, som det er – og det må vi naturligvis bøje os for, for det er folket, der har bestemt, at det skal være sammensat sådan – så varede dog den sidste periode 2 år og 8 måneder. Det er altså ikke så kort en periode, hvorefter man sådan over hals og hoved kaster sig ud i nye valg. Jeg håber da heller ikke, hr. Dohrmann lægger op til, at de løsninger, vi nu har lagt frem, skal forkastes, således at folketinget dermed presser et nyt valg frem.

Må jeg lige sige til hr. Dohrmann, der i sin begrundelse har skrevet, at regeringspartiet på baggrund af opinionsundersøgelser, hvor partiet står godt, benytter lejligheden til i en sådan situation at udskrive valg: kig nu lige opinionstallene efter, som de var forud for valget den 23. oktober! Jeg tror, hr. Dohrmann er nødt til at indrømme, at der var intet i de opinionstal, der tilsagde den socialdemokratiske regering og statsministeren at udskrive valg.

Dohrmann (FP):

Jeg er ikke i tvivl om, at statsministeren har meget at tænke på. Når jeg henviser til regeringer, der har udskrevet valg på trods af, at der faktisk ikke var et flertal imod dem, så tænkte jeg i den forbindelse ikke på socialdemokratiet og heller ikke på den nuværende statsminister, jeg tænkte på daværende statsminister Poul Hartling, som på et tidspunkt udskrev et helt overflødigt valg. Han turde ikke lade sine forslag komme til en afstemning her i folketinget, men udskrev valg, fordi han mente, der var en gevinst at hente.

Jeg må konstatere, at statsministeren og jeg ikke er enige, men jeg mener bare, at der er mange forhold, der spiller ind, før en statsminister beslutter sig til, om der skal være valg eller ej. Nu ved vi ikke, hvad denne situation ender med, men hvis der bliver udskrevet valg i denne forbindelse, fordi regeringen ikke kan få sin pakke igennem, så tror jeg ikke, det er folketingets skyld. Så tror jeg mere, at grunden bliver en intern strid i socialdemokratiet, måske en strid imellem hr. Thomas Nielsen og statsministeren. I sådan et tilfælde mener jeg det burde være folketinget, der træffer beslutningen om udskrivning af valg, og ikke statsministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 177

3) Til *arbejdsministeren* af:

Kurt Hansen (VS):

»Hvad kan ministeren oplyse om de langtidsarbejdsløse, der står over for at falde for 26 ugers reglen 1. januar 1980?«

Skriftlig begrundelse

Efter de seneste tal, der kendes den 14. december 1979, er der 8.000 langtidsarbejdsløse, der falder for 26 ugers reglen den 1. januar 1980. Får disse mennesker ikke arbejde inden, bliver de presset ud af arbejdsmarkedet.

Ifølge loven har de krav på et jobtilbud, men som det ligger i øjeblikket, er der udsigt til, at mange ikke får et jobtilbud og dermed ryger ud af A-kassen og over på bistandshjælp.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg kan sige, at man i arbejdsdirektoratet nøje følger arbejdsformidlingens bestræbelse på at skaffe de fornødne jobtilbud til de langtidsledige, som hr. Kurt Hansen spørger om.

Den 6. december foretog arbejdsdirektoratet et rundspørge til samtlige regionskontorer om, hvor langt man var nået med afgivelse af jobtilbud. Kontorerne, der viste optimisme med hensyn til at nå at placere de langtidsledige inden 1. januar, forhandler nu med kommuner og amtskommuner med henblik på at få placeret de sidste.

Den 17. december er der på ny rettet henvendelse til de større arbejdsformidlingskontorer. I Københavnsområdet mangler endnu godt 200 at få et jobtilbud, men man regner med at få dem placeret inden 1. januar. I Nordjylland skal der også fremskaffes nogle få hundrede tilbud, og man forventer at klare opgaven, ligesom man håber at kunne magte det på Fyn.

Der er et lille problem i forbindelse med at nå at give tilbuddene i rette tid, og det hænger sammen med, at mange arbejdsløse har indberettet deres langtidsledige medlemmer alt for sent. Således har flere kontorer fået en del indberetninger i decem-